

Tu Antiquitatem in Gemis loquentem adeo amas: proximum est, ut loquentem quoque in Aere atque in Marmoribus ames.

Ceterum hic Liber tibi sistendus erat in amplissimo Augustae Vindobonensis Urbis theatro, ubi tot Aulæ Caesareæ muneribus fungeris. At is itinere converso ad Te properat, in altero Europæe magnificentiae theatro jam ab aliquo tempore degentem, splendidâ nempe Legatione apud potentissimum Galliarum Regem a Te susceptâ. Quotidianis certe experimentis ubique se prodit Augustissimi Romanorum Imperatoris CAROLI VI. sapientia; sed liceat dicere, tum potissimum enituit, quum Te ad Christianissimi Regis LUDOVICI XV. Aulam Legatum delegit. Ad sublime hoc ministerium arduis temporibus Viro opus erat, in quem raræ tum animi, tum fortunæ dotes confluerent, & a quo humanæ conditionis defectus, quantum fieri potest, abessent. Tu ille es, in quo conquievit providentissimi Caesaris judicium; atque hæc tua maxima laus est, Te, tuasque vires perspicacissimi Principis calculo fuisse probatas. Itaque hætenus habuisti meritorum tuorum testem ac laudatricem Germaniam. Habes nunc & Galliam, quæ in Te suspicit sanguinis Nobilitatem, a claris Majoribus acceptam; quæ amplas Dynastias in Sacro Romano Imperio ad Te spectantes probe novit, atque in primis jam quaesitam Tibi gloriam peritiâ ac fortitudine in bellicis rebus, simulque prudentiâ in politicis negotiis. Aliquid tamen est, quod quisque sapiens vehementius miretur, certumque habeo, apud politiores Gallos plurimum gratiæ & laudis Tibi pariturum: conjunctam in Te videlicet intueri cum Germanica gravitate Gallicam morum elegantiam, miram comitatem in verbis, perpetuumque Probitatis & Justitiæ studium: quod unum ego reliquis encomiis antefero.

Quapropter Germaniæ & Galliæ, Amplissime Princeps, invideo, quibus hætenus datum est, delectabili Tuo aspectu, colloquiis Tuis ad sapientiam compositis, & quod plus est, Tuarum Virtutum splendore frui. Sed quando ab Italis tanto Cælo divisum Te adire mihi non licet, & coram agnoscere, quem fama tantopere deprædicat: liceat saltem expressum in hoc Libro obsequium ad Te meum mittere. Is autem in ea Te Urbe deprehendet, ubi antiquæ Eruditioni præcipuus honor est, ubi Regia Inscriptionum & Humaniorum Literarum Academia hisce potissimum studiis eximium sibi nomen jamdudum conciliavit. Pergratum mihi erit, quod inter Literatos Viros versari labor iste meus incipiat; gratius, si eorum suffragiis probetur; gratissimum verò, quod illustre Nomen Tuum in illius fronte positum aspicientes, luculentius intelligant, Te ejusmodi Eruditione impense oblectari, Tuumque patrocinium erga Literas, earumque Cultores, Tuarum laudum non esse postremam: Votis interim meis a Deo Optimo Maximo suppliciter peto, ut Te ad grandia natum, incolumem diutissime servet, Tuâque operâ inter Christianos Principes pax, nimum Populis utilis, summeque exoptanda, stabilis perseveret. Hæc precabatur, hæc ad Te, benignitate Tua fretus, perscribebat

CELSITUDINIS TUAE

Mutinae X. Kalendas Junias, Anno MDCCXXXIX.

Humillimas, Additissimas, & Obsequentissimas Famulus
Ludovicus Antonius Muratorius.